

CORPUS: COMUNIÓ, CONTEMPLACIÓ I CARITAT

Celebrem aquest diumenge la festa del Corpus. Ens recorda que tenim necessitat de comunió, contemplació –en el sentit d'adoració– i de caritat.

Comunió. Quan tinc ocasió de fer alguna catequesi amb els infants que es preparen per a la primera comunió, amb els adolescents que es confirmaran o durant l'Eucaristia de les visites pastorals, m'esforço per explicar la necessitat de la comunió amb Jesucrist, de l'Eucaristia, per viure com a cristians.

Massa sovint es considera que no cal «la comunió» per ser bona persona i bon cristià. Més encara, es pot pensar que som nosaltres que fem un gran favor al Senyor anant a Missa i combregant.

L'Eucaristia no és la nostra obra, el nostre compromís, sinó el compromís del Senyor per a nosaltres i la humanitat. Celebrem que el Senyor Jesús passa per la nostra vida i per la història actual de la humanitat: quedant-s'hi, parlant-nos, fent-se aliment, comunicant-nos els seus dons.

Constato que un nombre considerable de cristians no acostumen a participar habitualment de l'Eucaristia – creients no practicants, s'anomenen– i m'he preguntat com comunicar i ajudar a fer experiència de la necessitat de l'Eucaristia per viure cristianament.

Ens cal, primer, viure-la nosaltres, el qui tenim la sort de participar-hi i, en segon lloc, comunicar, sempre que sigui possible, que ser cristià o cristiana és participar de l'Eucaristia per trobar-se amb Jesucrist, escoltar-lo i acollir els seus dons salvadors. Que alimentar-se amb el Cos i la Sang de Crist és necessari per créixer en el seu amor. Que per donar fruit cal restar unit al Senyor, en comunió. Per ser de Crist i assemblejar-nos-hi cal celebrar l'Eucaristia!

Contemplació – Adoració. Aquest diumenge, en les processons del Corpus i actes eucarístics certament

Processó de Corpus a Girona

adorarem Crist present en el pa consagrat. Però cal reconèixer que s'ha afeblit l'anomenada «visita al Santíssim». També és veritat que bastants temples resten tancats durant moltes hores del dia a causa dels robatoris i altres incidències, i no faciliten la possibilitat d'entrar-hi i fer una estona de pregària davant del Santíssim. Tanmateix, sempre que sigui possible cal cercar una estona per «visitar» Jesucrist, present en el pa consagrat de la reserva. Ja ho sabem que Ell és sempre amb nosaltres, però som humans i tenim necessitat de viure la seva presència, d'estar-hi a la vora una estona per fer silenci, escoltar-lo, parlar-hi, donar-li gràcies, demanar, adorar-lo i lloar-lo.

«La visita al Santíssim» ha d'esdevenir una estona privilegiada de la jornada o d'alguns dies de la setmana.

Algú es pot preguntar per què el Senyor necessita la nostra

adoració i lloança. No! Jesús no la necessita, però sí que la necessitem nosaltres.

És important que el temps que li dediquem en la pregària, el passem també en la seva presència privilegiada, tal com Jesús s'ha volgut quedar entre nosaltres.

Caritat. Alhora, la comunió amb Jesucrist fa possible la comunió entre nosaltres, els cristians, i amb tothom. D'aquí que la comunió amb Jesús exigeix la comunió amb els més necessitats, que assumeix diverses maneres de servir-los i exigeix «la comunió de béns».

Hi ha una profunda unitat entre la celebració de l'Eucaristia i la comunió de béns, que fa possible l'atenció als qui més ho necessiten, i en els quals se'ns fa present el Crist. El reconeixem en el Pa Eucarístic i en el rostre dels germans. Per això avui també se'ns demana col·laborar amb la missió de la nostra «Càritas».

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

PARAULA DE DÉU

LECTURES DE LA MISSA DEL DIUMENGE DEL SANTÍSSIM COS I SANG DE CRIST

Primera Lectura

Lectura del llibre del Deuteronomi 6, 2-3, 14b-16a

Moisès digué al pobre: «Recorda't del camí que el Senyor t'ha fet fer pel desert des de fa quaranta anys per afligir-te, per provar-te, per conèixer els sentiments del teu cor i veure si observaries o no els seus manaments. T'afligí fent-te passar fam, però després t'alimentà amb el manà, que ni tu ni els teus pares no coneixíeu, perquè aprenguessis que l'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu. Recorda't del Senyor el teu Déu, que et va fer sortir de la terra d'Egipte, un lloc d'esclavatge; que t'ha fet passar per aquest desert immens i terrible, infestat de serps verinoses i d'escorpins, una terra eixuta, sense aigua, on per a tu va fer saltar un doll d'aigua de la roca dura, i t'hi alimentava amb el manà, que els teus pares no coneixien».

Segona Lectura

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 10, 16-17

Germans, el calze de la benedicció que nosaltres beneïm no és, potser, comunió amb la sang de Crist? El pa que nosaltres partim no és, potser, comunió amb el cos de Crist? El pa és un de sol. Per això tots nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem del mateix pa.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Joan 6, 51-58

En aquell temps, Jesús digué als jueus: «Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja d'aquest pa viurà per sempre. Més encara: el pa que jo donaré és la meva carn, perquè doni vida al món». Els jueus es posaren a discutir. Deien: «Com s'ho pot fer aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?». Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meva carn és un veritable menjar, i la meva sang és una veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa viuran per sempre».

GUSPIRES D'EVANGELI

«Com s'ho pot fer, aquest?»

Com s'ho pot fer per donar-nos el seu cos i la seva sang per menjar i per beure? Com s'ho pot fer perquè tinguem vida per sempre?

Hi ha una mena de conexió *on line* entre el Pare, Jesús i el seguidor, el qui creu. Això ajuda a superar un llenguatge dur i difícil; fa anar molt més enllà de les ganes i sets que no omplen; fa superar les ambicions i els poders que acaben esclavitzant.

Jesús convida a tenir gana i set d'Ell mateix, de la seva persona, de la vida que ofereix. Convida també a menjar i beure compartint en família, entorn d'una mateixa taula, en comunitat solidària.

Josep Frigola

SALM 147

R. Glorifica el Senyor, Jerusalem.

**Glorifica el Senyor, Jerusalem,
Síó, canta lloances al teu Déu,
que assegura les teves portes
i beneeix dintre teu els teus fills.**

**Manté la pau al teu territori
i et sacia amb la flor del blat.
Envia ordres a la terra,
i la teva paraula corre de pressa, no
es detura.**

**Anuncia les seves paraules als fills de
Jacob,
als fills d'Israel, els seus decrets i
decisiones.**

**No ha obrat així amb cap altre poble,
no els ha fet conèixer les seves
decisiones.**

Diada de Corpus: dues mirades des de Càritas

Montserrat Colomer, voluntària de Càritas Malgrat i consellera de la zona del Maresme

Com heu preparat el dia de Corpus?

Durant l'any, procurem donar a conèixer la nostra tasca a tota la població, però sempre s'aprofita Corpus per fer-ho amb una mica més de detall: informant del nombre de famílies ateses en el que portem d'any, quin perfil tenen, recordar tots els serveis que oferim... Depenent de la disponibilitat del voluntariat, organitzem més o menys actes, com xerrades o concerts.

Què suposen totes les aportacions de la diada de Corpus per a l'acció que desenvolupau des de Càritas de la zona del Maresme?

Totes les aportacions són bones. Pensem en la vídua pobra de l'Evangeli (Mc 12,42-43), però amb aquesta sola col·lecta per a tot l'any no es podrien cobrir tots els serveis que es porten a terme. Necessitem assumir que les persones vulnerables ho són generalment durant una llarga temporada, i, per tant, cal que siguem solidaris al llarg de tot l'any i no només en unes dates concretes.

Ara mateix, hi ha algun col·lectiu que tu consideris més vulnerable a la vostra zona?

Per desgràcia, hi ha moltes persones en situació de vulnerabilitat, però potser el col·lectiu més nombrós és el de famílies monoparentals entre 30 i 45 anys, amb fills menors d'edat. A la dificultat de trobar feina, s'hi afegeix la de compaginar-ho amb els horaris de la família quan els fan una oferta de treball. Molts d'aquests casos s'han anat cronificant en el temps.

Jordi Valentí, president de Càritas Salt

Com heu preparat el dia de Corpus?

La vigília de Corpus fem la trobada de final de curs amb la presentació de la Memòria, l'Assemblea anual i la presentació d'ECOSOL, empresa d'inserció de Càritas. Tot plegat amb la participació, també, de testimonis. Fem repàs i valoració de les accions que portem a terme i enfoquem les perspectives de futur. També serem presents a les misses de tot el cap de setmana amb la lectura d'una monició en què manifestem la importància de la implicació de tota la comunitat en l'acció de Càritas.

Quina importància tenen totes les aportacions de la diada de Corpus per a l'acció que porteu a terme a Salt?

És important que tota la comunitat se senti responsable de l'atenció i acompanyament de les persones i famílies més vulnerables. Tant amb aportacions econòmiques com amb aportació de temps des del voluntariat.

Quina és la prioritat de Càritas Salt pel que fa a l'acció social i caritativa?

En aquests moments som al voltant de 115 voluntaris, persones generoses que s'ho estimen, i gràcies a això Càritas Salt va endavant. Però com a prioritats més immediates tenim la necessitat d'augmentar encara més el voluntariat en la majoria dels serveis. També volem recuperar els Tallers de Costura i transformar-los, juntament amb els robbers, en espais de formació més àmplia i de treball comunitari. I també hem d'augmentar els ingressos econòmics, tant per poder cobrir les despeses del suport tècnic com per poder seguir oferint ajudes puntuals i urgents. A mitjan i llarg termini, hem d'enfocar la nostra acció pensant que també ha de servir perquè tota la població se senti de la comunitat on viu. Tots els ciutadans (voluntaris, participants, població en general) som cridats a ser comunitat.

MIRADOR

Josep Oton

Doctor en Història. Autor d'una quinzena de llibres. Professor a l'ISCREB

Sentit

Un viatger va arribar a una pedrera i va sentir curiositat per la feina duta a terme pels artesans. S'acostà a un d'ells i li preguntà què estava fent. El treballador li va respondre: «No ho veus? Estic picant pedra. No he aconseguit cap altra feina millor». Després va repetir la pregunta a un segon, que li contestà: «Estic guanyant diners per donar de menjar a la meua família». Finalment es dirigí a un tercer, que, somrient, li va dir tot orgullós: «Estic construint una catedral».

Aquesta fable de Charles Péguy sobre els tres picapedrers ens recorda la importància del sentit que atribuïm a la vida i a les nostres accions. Tot i que els tres artesans realitzaven una feina idèntica, cadascun d'ells seguia la seva motivació particular. Feien el mateix, però ho vivien de manera diferent.

Malgrat que la realitat sigui com és,

«Malgrat que la realitat sigui com és, la podem assumir amb actituds molt diverses»

la podem assumir amb actituds molt diverses. La podem acceptar amb un fatalisme desmoralitzador, però també com una oportunitat, com un desafiament o com un privilegi.

Les pedres són igual de dures per als tres protagonistes de la història. El treball és igual d'ingrat i esgotador. Ara bé, és responsabilitat de cadascun d'ells atorgar-li un significat que els ajudi a transcendir la seva limitada i incòmoda experiència immediata per copsar un sentit més ampli i profund. Quan ens sentim immersos en quelcom més gran que nosaltres mateixos, albirem la felicitat.

L'ésser humà ha de treballar per satisfer les seves necessitats bàsiques, però no en té prou. Necessita trobar sentit a allò que viu i a allò que fa. Aquest anhel ens fa més humans.

— DILLUNS, 19 DE JUNY

Recés de l'Apostolat de l'Oració. A les 5 de la tarda a l'església del Sagrat Cor de Girona. Adoració del Santíssim, meditació i confessions.

— DIMECRES, 21 DE JUNY

175è aniversari de la mort de la venerable Lliberada Ferrarons. A les 7 de la tarda a l'església del Carme d'Olot, «Laudatio» a càrrec de Mn. Joan Baburés, vicepostulador de la causa. Paraules de la postuladora general de l'orde carmelita, Giovanna Brizi; de l'alcalde d'Olot, Josep Maria Corominas; i del provincial dels carmelites, P. Luís José Maza. A dos quarts de 8, Missa presidida pel bisbe Francesc. En finalitzar, inauguració d'una exposició permanent sobre la venerable Lliberada.

— DIVENDRES, 23 DE JUNY

Nit de Sant Joan al santuari del Mont. A les 8 del vespre, Vespres. Després de sopar, presentació del llibre *Al·legorismes profans*, de Carme Pagès, presentat per Anna Maria Velaz. A dos quarts de 10, arribada de la Flama del Canigó i lectura del Manifest per a la Llengua, a càrrec d'Òmnium Cultural de l'Alt Empordà.

Sortida del 52 Pelegrinatge de l'Esperança a Lourdes. A les 8 del matí del Parc de Fontajau. El retorn serà el dimarts 27.

— DISSABTE, 24 DE JUNY

Aplec de Sant Joan de Salellas (Sant Sadurní de l'Heura). A les 5.30 de la tarda, Missa solemne. A les 6.30, audició de sardanes.

Església de Sant Joan de Salellas

Diuenge del Santíssim Cos i Sang de Crist, 18 de juny de 2017.

Sts. Marc i Marcel·lià, màrtirs (+ 304).

Lectures: Dt 6, 2-3.14b-16a / SI 147 / 1C 10, 16-17 / Jo 6, 51-58.

Dilluns, 19. St. Romuald, abat fundador dels benedictins camaldulencs (+ 1017). Sts. Gervasi i Protasi, màrtirs a Milà (+ 304). **Lectures:** 2C 6, 1-10 / SI 97 / Mt 5, 38-42.

Dimarts, 20. Sta. Florentina, religiosa i abadessa d'Écija (s. VI). **Lectures:** 2C 8, 1-9 / SI 145 / Mt 5, 43-48.

Dimecres, 21. St. Lluís Gonzaga, jesuïta (+ 1591). St. Patllari de Camprodon, bisbe (s. VI). St. Josep Flores, màrtir a Mèxic (+ 1927). Bta. Elena Kafka, franciscana màrtir (+ 1943). St. Raül, bisbe (+ 866). **Lectures:** 2C 9, 6-11 / SI 111 / Mt 6, 1-6.16-18.

Dijous, 22. St. Paulí, bisbe de Nola, Itàlia (+ 431), patró dels campaners. St. Thomas More, pare de família, polític i màrtir a Londres (+ 1535). St. Joan de Fisher, bisbe de Rochester i màrtir a Londres (+ 1535). **Lectures:** 2C 11, 1-11 / SI 110 / Mt 6, 7-15.

Divendres, 23. El Sagrat Cor de Jesús. St. Josep de Cafasso (+ 1860), prevere italià, patró dels capellans de presons. **Lectures:** Dt 7, 6-11 / SI 102 / 1Jo 4, 7-16 / Mt 11, 25-30.

Dissabte, 24. Naixement de St. Joan Baptista, el precursor del Senyor. Patró de Palamós, dels marxants de fusta, de les empreses de construcció, de les sales de cinema i dels pastors. **Lectures:** Is 49, 1-6 / SI 138 / Ac 13, 22-26 / Lc 1, 57-66.80.

LITÚRGIA DE LES HORES: de la setmana III del Salteri

APUNTS

Fi de curs de l'ISCRG

El dia 1 de juny va tenir lloc la jornada final de curs de l'Institut de Ciències Religioses de Girona. En la darrera reunió del claustre de professors es va valorar positivament el curs que ara s'acaba, i es van establir les bases per a l'oferta curricular del curs vinent, 2017-2018, de la qual s'informarà properament, així com del període de matriculació. Una celebració de la paraula amb la participació d'alumnes i professors va precedir la conferència «El bisbe Torras i Bages, missatges per al nostre temps», a càrrec de Mn. Daniel Palau (a la foto), prevere del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat i director de la càtedra de Teologia Pastoral de la Facultat de Teologia de Catalunya.

175 anys de la mort de Lliberada Ferrarons

Quatre trets característics van definir Lliberada Ferrarons (1803-1842): dona, laica, obrera, pobre i malalta. El seu lema: «Els ulls a la feina i el cor a Déu». Des de ben petita va treballar en una fàbrica tèxtil al terme municipal de Sant Joan les Fonts. Als 27 anys va haver de fer repòs al llit de forma indefinida fins la seva mort, ara fa 175 anys. Va esdevenir un testimoni cristià per la seva forma d'entendre la malaltia durant els 12 anys que la va sofrir. L'any 2009 fou declarada venerable per la Santa Seu.

